

Warszawa, 17 lipca 2015 r.

Szanowna Pani
Małgorzata Kidawa-Błońska
Marszałek Sejmu RP
Kancelaria Sejmu RP
ul. Wiejska 4/6/8
00-902 Warszawa

Apel Polskiej Rady Koordynacyjnej Odnawialnych Źródeł Energii

w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i ustawy - Prawo budowlane (druk sejmowy: 2964)

Polska Rada Koordynacyjna Odnawialnych Źródeł Energii, skupiająca 21 organizacji branżowych, reprezentujących kilkaset przedsiębiorstw – praktycznie od momentu ukonstytuowania się 7 lat temu – apeluje o ustanowienie takich ram prawnych, które wyznaczą sprawiedliwe i niedyskryminujące warunki dla prowadzenia działalności przez wszystkich producentów energii elektrycznej.

Naczelnym celem takiego prawa powinno być tworzenie warunków dla zwiększania bezpieczeństwa energetycznego kraju, w szczególności poprzez racjonalnie zaprogramowaną przebudowę potencjału i miksu energetycznego – we wszystkich jego aspektach – przy zwiększającym się stale zaangażowaniu przedsiębiorczości i środków finansowych inwestorów niepublicznych i prosumentów.

Tymczasem w projekcie przedmiotowej ustawy, ewidentnie dyskryminuje się branżę obywatelskiej energetyki odnawialnej, proponując, aby lokalizacja każdej instalacji większej niż mikroinstalacja (moc 40kW) była możliwa tylko i wyłącznie na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Byłaby to kolejna bariera formalno-prawna stawiana na drodze raczkującej w naszym kraju energetyki rozproszonej, po tym jak przyjęto skomplikowane i niejasne procedury w ustawie o odnawialnych źródłach energii z dnia 20 lutego 2015r, mającej rzekomo transponować do polskiego systemu prawnego postanowienia **Dyrektywy Unii Europejskiej 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 w sprawie PROMOWANIA OZE.**

W szczególności Dyrektywa wymaga od Państw Członkowskich UE „**ustanowienia uproszczonych i mniej kłopotliwych procedur autoryzacji, w tym procedury prostego powiadamiania, jeśli pozwalają na to obowiązujące ramy regulacyjne, dla mniejszych projektów oraz w stosownych przypadkach dla zdecentralizowanych urządzeń wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych**” (m.in art. 13.1).

Z całą pewnością nie można uznać dodatkowych obowiązków nakładanych przez przedmiotową ustawę uproszczeniem procedur. Należy przy tym podkreślić, że wymóg taki nie dotyczy żadnego innego rodzaju przedsięwzięć, w tym w szczególności obiektów energetyki konwencjonalnej!

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie jest potrzebny do usytuowania elektrowni czy elektrociepłowni opalanej węglem czy gazem, ani rafinerii czy innego zakładu przeróbki chemicznej! Projektodawcy uważają natomiast, że plan taki musi być uchwalony jeśli ktoś zechce pokryć panelami fotowoltaicznymi powierzchnię większą niż 200 m² albo zainstalować małą turbinę wodną na

istniejącym jazie, czy zbudować małą biogazownię przetwarzającą i uzdatniającą odpady rolnicze ze swojego gospodarstwa, stanowiące same w sobie zagrożenie dla środowiska.

Obowiązkowe ma być także wyznaczenie dla takiej instalacji strefy ochronnej związanej z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu. Trudno właściwie wyobrazić sobie jakie ograniczenia w zabudowie i zagospodarowaniu terenu mogłyby powodować np. panele fotowoltaiczne, mikrowiatrak, czy koło młyńskie, ale projektodawcy nie uznali za stosowne podjąć choćby próby udzielenia takiej odpowiedzi.

Znając czasochłonność, koszty i żmudność procedur przygotowywania i uchwalania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego – warto przypomnieć, że od momentu uchwalenia nowych wymogów w tym zakresie upłynęło już ponad 12 lat, a planami objęto zaledwie 25% powierzchni kraju - można od razu założyć, że większość z potencjalnych inwestorów zniechęci się samą koniecznością przeprowadzenia procedury i zrezygnuje z zaangażowania się w energetykę rozproszoną.

W efekcie zablokowany, a co najmniej znacznie ograniczony zostanie rozwój energetyki rozproszonej w Polsce. Proponowane zapisy zagrażają szczególnie rolnikom i małym przedsiębiorcom, którzy chcą dla swojej działalności zwiększyć bezpieczeństwo i pewność dostawy energii elektrycznej, przede wszystkim na terenach wiejskich, gdzie przerwy w dostawie prądu są codziennością.

Proponowane przepisy zablokują ponadto realizację planów zapisanych w politykach rządowych oraz w aktach prawnych przyjętych przez Sejm zaledwie kilka miesięcy temu. W ustawie o odnawialnych źródłach energii z dnia 20 lutego 2015r. ustanowiony jest cel co najmniej 25% produkcji energii odnawialnej ze źródeł o mocy zainstalowanej do 1 MW. Jeśli proponowane przepisy wejdą w życie, niemożliwe stanie się osiągnięcie tego celu, zwłaszcza biorąc pod uwagę, że w ponad 95% obecnie obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego nie przewiduje się możliwości budowy instalacji OZE innych niż elektrownie wiatrowe, a gminy nie mają żadnego obowiązku dokonywania zmian w tym zakresie z własnej inicjatywy.

Zdaniem Polskiej Rady Koordynacyjnej OZE, proponowane zmiany w ustawie o zagospodarowaniu przestrzennym i ustawie Prawo budowlane są przykładem nadregulacji, wprowadzając niespójne z dotychczasową praktyką i przepisami innych ustaw procedury i z pewnością nie przyczynią się do zwiększenia ładu przestrzennego w naszym kraju, dlatego powinny być w całości odrzucone.

APELUJEMY do Pani Marszałek i Wysokiej Izby, aby nie paraliżować jeszcze bardziej rozwoju energetyki rozproszonej i dać szansę obywatelskiej przedsiębiorczości. Aktualnie obowiązujące w tym zakresie przepisy są aż nadto wystarczające dla zapewnienia, że takie małe obiekty nie będą powodować nadmiernych uciążliwości w ich bliskim i dalszym sąsiedztwie.

Gdyby jednak okazało się, że jest w Wysokiej Izbie silna wola polityczna do uregulowania tej kwestii w bardziej precyzyjny sposób niż ma to miejsce dotychczas, proponujemy, aby w ustawie o planowaniu przestrzennym obowiązkiem uwzględnienia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego objąć instalacje OZE o mocy zainstalowanej powyżej 1 MW, poprzez dodanie w art. 15 ust. 2, punktu 10a w brzmieniu:

„10a) granice terenów pod budowę urządzeń, o których mowa w art. 10 ust. 2a, oraz granice ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie, zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu oraz występowaniem znaczącego oddziaływania tych urządzeń na środowisko, jeżeli moc przewidywanych do budowy jednostek wytwórczych może być równa lub większa 1 MW;”

Pozostałe zapisy proponowanej regulacji byłyby w takim przypadku zbędne.

W imieniu Polskiej Rady Koordynacyjnej OZE

Prof. dr hab. Andrzej Radecki

Przewodniczący Rady

Reprezentujący następujące organizacje:

